

روابط فرهنگی ایران و اتریش

تاریخچه روابط فرهنگی

روابط فرهنگی و هنری ایران و اتریش نیز مانند روابط سیاسی و اقتصادی از دوران صفویه آغاز شد.

نخستین آثار هنری که بدین کشور راه یافت قالی‌های نفیس ایرانی بود که به عنوان هدیه از طرف سلاطین ایران به اتریش فرستاده شد و مجموعه کم نظیری از آنها در کلکسیون سلطنتی خاندان «هایسبورگ» و در کلسیون های سلطنتی «ویتلسباخ»^۱ گردآوری گردید. قالی معروف به شکارگاه شاه عباسی که اکنون در موزه هنرهای دستی وین نگهداری می شود و برخی آن را «نفیس ترین قالی جهان» دانسته اند، متعلق به کلکسیون های یاد شده است.

از همان آغاز روابط ایران و اتریش، رفت و آمدهای مختلف اتباع دو کشور، در زمینه معماری اثرات چشمگیری برجای گذاشت. امپراطوران اتریش شیوه معماری و بخصوص زمینه آرایش باغ را از ایرانیان اقتباس کردند. معمار بزرگ اتریش «یوهان برنارد فیشر فن اراخ»^۲ (1733-1656 م) در کتاب خود به نام «طرح معماری تاریخی» که در سال 1721 میلادی به امپراطور کارل ششم هدیه شد، اطلاعات عمیق و وسیع خود را در مورد معماری ایران به قلم تصویر کشیده است. فزون بر آن اطلاعات و یادداشت های جهانگردان اروپایی از جمله «تیه نوت»^۳، «شاردن»^۴ و «سانسون»^۵ نیز موجب انتقال سبک معماری ایران به اروپا گردید.

از جمله بناهایی که بر معماری اتریش تأثیر فراوان گذاشته می توان از عالی قاپو نام برد.

تأثیر معماری و آرایش باغ ایرانی در اتریش به حدی بود که در سال 1725 میلادی حداقل دوپست ابنیه و باغ تحت تأثیر بناها و باغ های ایران ساخته شده بود که از آن جمله کاخ «کلس هایم»⁶ را می توان نام برد که ستون ها و تراس های آن به شکل عالی قاپوی اصفهان ساخته شده بود.

تالار میلیونی

در طرح کاخ زیبای «شون برون»⁷ در وین، فیشر سعی کرده بود از معماری تخت جمشید بهره گیرد. وی معتقد بود که این کاخ باید چون کاخ تخت جمشید در تپه ای بلند ساخته شود تا از پنجره های آن مرزهای مجارستان دیده شود. یکی از تالارهای این کاخ، در قرن هجدهم، با دست یک هنرمند ایرانی که به دعوت دربار اتریش به وین رفته بود، با مینیاتورهای هند و ایرانی تزئین گردید.

این تالار که در زمان مسافرت رسمی مظفرالدین شاه قاجار به اتریش اقامتگاه او بود، به تالار میلیونی معروف گردید و امروزه نیز از نظر هنری نفیس ترین اتاق این کاخ به شمار می آید.

در طراحی کاخ «گارتن پلاست»⁸ و «بلویدر»⁹ که توسط «لوکاس فون هیلد برانت»¹⁰ ساخته شده از معماری ایرانی استفاده شده است.

از آثار دیگر «فیشر» می توان از کلیسای «کارل»¹¹ نام برد که از معماری ایرانی بویژه در کاشی کاری

سود برده است و دارای دو مناره و یک گنبد می باشد. امپراطور کارل ششم سخت تحت تأثیر فرمانروایی شاه عباس صفوی قرار داشت و کلیسای کارل را در قبال مسجد شاه اصفهان ساخت. شایان ذکر است که فزون بر معماری عصر صفویه، معماری دوران هخامنشی نیز در اتریش تأثیر بسزایی داشته است.

از نظر ابنیه تاریخی، می توان چند معبد «مهر»-«میترا» را که در نقاط مختلف اتریش وجود دارد و یادگار نفوذ معنوی ایرانیان است، نام برد. بقایای محرابه تاریخی «دویچ آلتن بورگ»¹² در اتریش یکی از بهترین آثار معابد مهر است که تاکنون در اروپا باقی مانده است. این محرابه در منطقه «کارنونتوم»¹³ قرار دارد که یکی از مراکز اصلی آیین مهر در امپراطوری روم بود.

موش و گربه

از دیگر آثار هنری هنرمندان ایرانی در اتریش می توان نقاشی های دیواری در شتایرمارک را نام برد که آنجا داستان موش و گربه عبید زاکانی با تابلوهای متعدد تصویر شده است.

در مراکز کتب و اسناد خطی اتریش، کتاب های زیادی از آثار ادبی ایران یافت می شود که مهمترین آنها به نام «الابنیه عن حقایق الادویه» تألیف «ابومنصور

موفق هروی» است و در سال 447 هجری به خط اسدی طوسی استنساخ شده است و شاید قدیمی ترین نسخه فارسی موجود در تمام دنیا باشد که اکنون در کتابخانه ملی اتریش موجود است. همچنین در کتابخانه دانشگاه وین 40 هزار نسخه خطی فارسی از کتب شعرا و دانشمندان ایران وجود دارد.

از آغاز روابط دو کشور، شهر وین نه تنها به عنوان مرکزی برای ارتبای با شرق، خاصه ایران تبدیل شده بود، بلکه تمام نشریات و کتب مربوط به شرق و ایران در این شهر منتشر می شد. در سال 1678 میلادی از طرف «پدیک»¹⁴ کتابی منتشر شد که شرحی درباره کاخ چهل ستون اصفهان بود. در همین سال کتاب دیگری در مورد فرهنگ لغات ترکی و فارسی و عربی توسط «فون منینسکی»¹⁵ منتشر گردید.

در سال 1754 میلادی در وین برای آموزش زبان های شرقی، از جمله فارسی، آکادمی شرق تأسیس شد که حدود بیست سال بعد (1778 م) کتابی تحت عنوان «گلچین ادبی ایران»¹⁶ به کوشش «فون شترومر»¹⁷ انتشار یافت و این کتاب را به امپراطورس ماریا ترزیا تقدیم کرد و در مقدمه آن نوشت «تا در امپراطوری تو کسی نباشد که نتواند به السنه شرق از جمله فارسی صحبت کند».

امپراطورس ماریا ترزیا

ترجمه تاریخ ملوک میرخواند تحت
عنوان تاریخ «اولین پادشاه ایران»
توسط «برنارد- فون ینیش»¹⁸ در
سال 1782 میلادی انتشار یافت در
1783 میلادی ترجمه ای از اشعار
حافظ توسط «بارون رویتسکی»¹⁹ و
در سال 1799 میلادی ترجمه اشعار
مولانا توسط «یاکوب والن بورگ»²⁰
منتشر شد. او سعی در ترجمه شاهنامه
فردوسی را داشت که توفیق حاصل
ننمود و سرانجام در سال 1810
میلادی توسط دوست وی
«دوبیانچی»²¹ چاپ و منتشر شد.

در زمینه خدمات فرهنگی باید از تلاش
های ارزنده «یوزف فون هامر
پورگشتال»²² که به پدر شرق شناسی
شهرت یافته و از دوستان پرشور ادب و
فرهنگ ایران بود، نام برد. او با همکاری
افراد دیگر، موسسه شرقی «هامر
پورگشتال» را بنیان گذاشت و آثار متعددی
از ادبیات ایران را به آلمانی ترجمه کرد
که از زمره مهمترین آنها دیوان حافظ،
خسرو و شیرین نظامی، گلشن راز
شبهتیری، تذکرة الشعراء دولتشاه
سمرقندی و تاریخ وصاف است. این انجمن
در واقع پیشاهنگ مؤسسات علمی بزرگی
مانند «انجمن آسیایی فرانسه» و انجمن
پادشاهی آسیایی انگلستان بود که اندکی بعد
از آن تأسیس شد. هامر پورگشتال مؤلف
کتابی به نام «گلچینی از اشعار دویست
شاعر ایرانی» است که در آن بسیاری از

سخن سرایان ایرانی برای نخستین بار توسط وی به اروپاییان شناسانده شدند. وی در سال 1809 تا 1818 میلادی مجله ای به نام «مخزن الكنوز الشرقیه» به منظور ترجمه و چاپ مهمترین آثار ادبیات شرق در وین انتشار داد که حقا باید آن را نخستین نشریه خاورشناسی در اروپا دانست. معروفترین ترجمه «هامرپورگشتال» از آثار ادبیات کلاسیک ایران، ترجمه معروف دیوان حافظ است که منبع الهام «گوته»²³ در سرودن «دیوان شرقی-غربی» قرار گرفت و نخستین بار در نشریه وی به چاپ رسید و پس از آن در سال های 1812 و 1813 میلادی در دو جلد انتشار یافت.

این اثر در تاریخ ادبیات اروپایی اهمیتی خاص دارد زیرا نهضت حافظ شناسی را در آلمان و در تمام اروپا بنیاد نهاد. علاوه بر مجله یاد شده در طول سال ها سلسله کتاب هایی به نام «دائرةالمعارف شرقی» توسط هامر پورگشتال انتشار یافت که اطلاعات جامع مربوط به فرهنگ های مشرق زمین، برای اولین بار در آنها به چاپ رسید.

هامرپورگشتال

در سال 1838 میلادی که ترجمه «گلشن راز شبستری» توسط هامر پورگشتال به آلمانی انتشار یافت، در اتریش کار ادبی ارزنده دیگری در مورد ایران صورت گرفت و آن چاپ متون و ترجمه «دیوان شمس تبریزی» توسط «روزنتسواایگ شوانا»²⁴ بود که در سال های 1848 و 1858 میلادی نیز متن و ترجمه چند اثر

جامی را هم در وین به چاپ رسانید. ولی مهمترین کار ادبی او چاپ متن و ترجمه دیوان حافظ در سه جلد و بیش از 2000 صفحه بود که مفصلترین اثری است که تاکنون درباره حافظ در دنیای غرب منتشر شده است. این سه جلد در وین و در سالهای 1858، 1863 و 1864 میلادی به چاپ رسید.

در سال های 1856 تا 1863 میلادی ترجمه کاملی از «اوستا» توسط «فریدریش اشپیگل»²⁵ ایران شناس معروف در وین منتشر شد و در سال های 1856 و 1860 میلادی از همین دانشمند اثر تحقیقی دیگری درباره ادبیات قدیم ایران به نام «ادبیات سنتی ایران» در دو جلد در وین انتشار یافت و هم او در سال های 1865 تا 1869 میلادی بهترین تفسیر اروپایی را بر کتاب «اوستا» منتشر کرد. این سه کتاب از بدو انتشار مأخذ مهمی در تتبعات ایران شناسی اروپا محسوب شده اند و فرهنگ ایران از این لحاظ به این ایران شناس بزرگ مدیون است.

از اوایل قرن حاضر مکتب ایران شناسی در اتریش با رهبری «ویلهلم گایگر»²⁶ به صورت یک مکتب علمی پایه گذاری شد. از آثار مهم «گایگر» در این زمینه می توان از راهنمای زبان اوستایی («چاپ ارلانگن»²⁷، 1879 م) و متن پهلوی قدیمی ترین فصول و ندیداد (چاپ ارلانگن 1877 م) و «یادگار وزیران» (چاپ مونیخ، 1890 م) و بویژه از اثر معروف «اصول واژه شناسی ایرانی» نام برد که «گایگر» با همکاری «ارنست کوهن»²⁸ تألیف کرد. قبل از گایگر نیز فعالیت های ایران

شناسی-هرچند به اهمیت زمان او نبود- قسمت مهمی از فعالیت های شرق شناسی اتریش را تشکیل می داد. این فعالیت ها از نیمه قرن نوزدهم با تأسیس «آکادمی شرقی امپراطوری و سلطنتی وین» که از سال 1879 میلادی به «کنسولار آکادمی»²⁹ تغییر نام یافت، آغاز شده بود. هدف این آکادمی «مطالعات فرهنگی و علمی درباره دوران گذشته و حاضر کشورهای شرق» بود. از سال 1887 میلادی این آکادمی مجله معروفی به نام مجله شرقی وین انتشار داد که در آغاز عنوان انگلیسی «وینا اورینتال ژورنال»³⁰ داشت و از سال 1919 میلادی به بعد به نام آلمانی کنونی «مجله شناخت شرق وین»³¹ انتشار یافت. آکادمی یاد شده بعد از جنگ جهانی اول «انجمن خاورشناسی اتریش» نام گرفت.

نشریه خاورشناسی مهم دیگری که در این زمان منتشر می شد و دسراسر اروپا شهرت داشت «ماهنامه خاورشناسی اتریش»³² بود. از سال 1925 میلادی نشریه وزینی به نام «بررسی هایی درباره تاریخ هنرها و فرهنگ های آسیایی» در وین منتشر شد. در سالهای 1938 تا 1940 میلادی نیز نشریه ماهانه دیگری در وین انتشار یافت که به علت بروز جنگ جهانی دوم انتشار آن متوقف گردید.

پس از جنگ جهانی دوم «انجمن فرهنگی ایران و اتریش» در وین تشکیل گردید و کارشناسان بسیاری را روانه ایران کرد. در میان این کارشناسان گیاه شناسان و پزشکان و مهندسانی هم وجود داشتند. هیئت پزشکی اتریش در سال 1949

میلادی به ایران آمد که از مشهورترین افراد آن
دکتر «پلات نر³³» بود که از سال 1949 تا سال
1961 میلادی ریاست دانشکده پزشکی تبریز را
برعهده داشت.

دکتر پلات نر به همراه پنج استاد دیگر که
آمریکایی، سوئدی، ایرانی، سوئسی و اتریشی
بودند، تدوین یک مجموعه بزرگ علمی به نام
«گیاه شناسی ایران» را در دست داشت که در این
مجموعه 8000 نوع گیاه ایرانی گردآوری شده
بود و در تألیف آن تمام مأخذ علمی که تاکنون
در باره گیاهان ایران در کشورهای مختلف جهان
نوشته شده بود، مورد مطالعه قرار گرفته بود.
دیگر پزشکان اتریشی در بیمارستان های راه
آهن، بانک ملی و دانشگاه مشهد مشغول فعالیت
بودند.

کشور اتریش که مقام برجسته ای را همواره در
دنیای علم و ادب و هنر داشته، کوشش های
ارزنده ای را در شناساندن فرهنگ و تمدن
ایران باستان بویژه توسط مؤسسه شرق شناسی
دانشگاه وین مبذول داشته است. از جمله می
توان تجدید چاپ فرهنگ عظیم فارسی و لاتین
و فرهنگ تطبیقی لغات زبان های زنده پهلوی
و ریشه های آنها و ریشه های کلمات فارسی
جدید اثر «فولرس³⁴» محقق معروف آلمانی در
سال 1962 میلادی در 1690 صفحه نام برد.

علاوه بر فعالیت های علمی ایران شناسی و
فعالیت های مختلف فرهنگی و هنری یاد شده
بخصوص از نظر موسیقی، کشور اتریش که از

مراکز اصلی موسیقی اروپایی است با ایران
ارتباطی نزدیک داشته است.

در قرن گذشته آثار موسیقی متعددی بر
اساس مایه های ایرانی توسط استادان
اتریشی ساخته شد که معروفترین آنها
«مارش ایرانی» از «یوهان
اشتراوس³⁵» است که در زمان سلطنت
ناصرالدین شاه تنظیم و به اجرا در آمد.
از زمره آخرین آثار ساخته شده درباره
ایران، می باید از قطعه «آرامگاه
حافظ» اثر «گوتفرد فون اینم³⁶» و
«حافظ نغمه سرا» اثر «رابکویچ³⁷» را
نام برد.

اشتراوس

رفت و آمدهای شخصیت های علمی، اساتید
دانشگاه ها و روزنامه نگاران دو کشور و
مذاکراتشان با مقامات فرهنگی، دانشگاهی و
همچنین بازدید از مؤسسات فرهنگی و
آموزشی، خاصه از سال 1971 میلادی،
تأثیر بسیار عمیقی در استحکام علائق
فرهنگی و علمی بین دو کشور داشته است.
در ضمن به رسمیت شناختن دین مبین اسلام
در اتریش، طی سال های اخیر، زمینه روابط
عمیق تری را بین دو کشور فراهم آورده
است. استقرار مؤسسه فرهنگی اتریش در
خاور میانه، در تهران و تأسیس مدارس
حرفه ای از سال 1961 میلادی به بعد، از
دیگر همکاری های فرهنگی دو کشور بوده
است. هم اکنون مرکز فرهنگی اتریش در
ایران فعالیت دارد و ایرانیان دانشجو و
بازرگانان بسیاری در اتریش اقامت دارند.

حضور ایرانیان در اتریش

شمار ایرانیان مقیم و غیر مقیم در کشور اتریش روز به روز افزایش می یابد، بطوری که تا سال 1987 میلادی حدود هفده هزار ایرانی به دلایل گوناگون در اتریش زندگی می کردند. این رقم در سال 1990 میلادی به بیش از سی هزار نفر بالغ گردیده است. هم اینک در سال 2002 طبق آمار غیر رسمی جمعیت آنها تا 60 هزار نفر گفته می شود. کشور اتریش با توجه به موقعیت خاص جغرافیایی خود و سیاست جذب داوطلبان تحصیل در آن کشور، از دیرباز مورد توجه دانشجویان کشورهای آسیایی از جمله دانشجویان ایرانی قرار داشته است. شمار دانشجویان ایرانی شاغل به تحصیل در این کشور، در سال 1990 میلادی بالغ بر 4500 نفر بوده است که 230 نفر آنها با استفاده از ارز دولتی وزارت فرهنگ و آموزش عالی و وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی به تحصیل اشتغال دارند. در ضمن 229 نفر از دانشجویان غیر ارزی، تحت پوشش وزارت فرهنگ و آموزش عالی از ارز خدماتی و دیگر تسهیلات دانشجویی استفاده می کنند.

از جمله دیگر اقدامات بین دو کشور استقرار مرکز انستیتوی فرهنگی خاورمیانه ای در تهران، تاسیس مدرسه حرفه ای با همکاری وزارت فرهنگ و اطاق بازرگانی اتریش در تهران بوده است.

در اینجا باید یادآوری کرد که مراکز تحقیقی متعددی در اتریش به تحقیق و تتبع در زبان،

فرهنگ و تاریخ ایران اشتغال داشته اند که
مهمترین آنها عبارت بودند از:

- فرهنگستان علوم اتریش
- انستیتوی خاورشناسی دانشگاه وین
- انستیتوی مطالعات زبان شناسی
عمومی و زبان شناسی هند و ژرمن
دانشگاه وین
- انستیتوی واژه شناسی هند و ایرانی
دانشگاه گراتس
- انستیتوی خاورشناسی دانشگاه
اینسبورگ
- انستیتوی آفریقائی و آسیائی وین
- سازمان فرهنگی هامر پورگشتال
- مرکز مطالعات تطبیقی تمدن ها

البته در سابق کرسی زبان فارسی نیز در دانشگاه
وین و گراتس وجود داشته که بدلیل عدم حمایت و
امکانات لازم تعطیل گردیده است.

فعالیت های رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

تأسیس خانه فرهنگ ایران در کشور اتریش به
سال 1360 بر میگردد که از آن هنگام فعالیت
رسمی فرهنگی در میان دو کشور آغاز میگردد.
آنچه در راستای فعالیت های فرهنگی در طی ده
ساله اخیر میتواند شایان ذکر باشد، در عناوین ذیل
به اجمال بیان می گردد:

انتشار مجله «اطلاعات ایران»³⁸

این مجله که هم اینک بالغ بر ده سال است که به زبان آلمانی انتشار می‌یابد، محلی برای بیان اندیشه‌های فرهنگی در حوزه‌های دینی، ایران‌شناسی، مشاهیر، ادب و هنر، تاریخ و تمدن است و توانسته علیرغم بسیاری از مشکلات جایگاهی ویژه در بین صاحب‌نظران و اندیشمندان علاقمند به فرهنگ و تاریخ ایرانی باز نماید. این مجله هم اینک دارای مجوز رسمی از دولت اتریش جهت انتشار است و هر دو ماه یکبار منتشر می‌شود.

برگزاری همایش‌ها

اولین همایش زبان و ادب فارسی برگزاری
همایش بین‌المللی زبان فارسی به مناسبت یکصدمین سال تولد «مستتر»³⁹ ایران‌شناس اتریشی در سال 1372.

این همایش که در شهر گراتس و با همکاری مشترک رایزنی فرهنگی و دانشگاه گراتس انجام پذیرفت در نوع خود از اولین اقدامات فرهنگی بود که جمعی از اساتید ایران‌شناس و زبان‌شناس دانشگاه‌های غربی گردهم آمدند. گزارش علمی این همایش که مجموعه مقالات ارائه شده آن است در مجموعه‌ای انتشار یافته است.

دومین همایش زبان و ادب فارسی
این همایش نیز با شرکت اساتید و زبان‌شناسان فارسی در سال 1373 مجدداً در دانشگاه گراتس انجام پذیرفت.

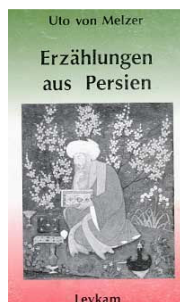
سومین همایش زبان و ادب فارسی تحت عنوان
«ایران شناسی- دیروز امروز فردا»

به ابتکار رایزنی و با مشارکت دانشگاه گراتس در تاریخ 23 بهمن ماه با شرکت ایران شناسان بزرگ اروپائی در شهر گراتس بوقوع پیوست. این همایش به منظور تمرکز بخشیدن به تحقیقات علمی ایران شناسان و آگاهی از روند ایران شناسی در ادوار مختلف و آینده با موفقیت بسیار خوبی برگزار گردید. رایزنی فرهنگی طرف فعال گفتگوی بین ادیان کلیسای کاتولیک اتریش و اسلام از ده سال گذشته تا کنون بوده است و تا کنون دو نشست گفتگوی ادیان در اتریش و ایران به همت سازمان فرهنگ و ارتباطات و مدرسه الهیات سنت گابریل اتریش برگزار گردیده است همچنین نشست مقدماتی امسال به همت طرف اتریشی برای همایش آینده نیز انجام یافت نتایج سمینار های فوق در دو کتاب مختلف توسط طرفین به چاپ رسیده است.

انتشارات

همچنین طی ده سال گذشته رایزنی فرهنگی مبادرت به چاپ و انتشار کتب زیر داشته است.

- سفرنامه ناصر خسرو قبادیانی به زبان آلمانی-ترجمه ملستر-سال 1371
- اشعار مولانا جلال الدین رومی به زبان آلمانی 1 ترجمه ملستر-سال 1372

- اشعار مولانا جلال الدین رومی به زبان آلمانی 2 ترجمه ملستر-سال 1373

- یازده قرن نثر فارسی از آثار ملستر به زبان آلمانی-سال 1371

- یازده قرن شعر فارسی از آثار ملستر به زبان آلمانی-سال 1372

- انجام پروژه لغت نامه ملستر که حاوی 80000 مدخل در واژه های فارسی-آلمانی و آلمانی-فارسی بوده و هم اینک امور نهائی خود را جهت انتشار و ارائه CD آن میگذراند.

برگزاری مراسم مستمر هنری

همه ساله بطور متوسط دو گروه هنری از ایران اعزام گردیده اند که جهت ایرانیان مقیم به اجرای برنامه هنری پرداخته اند. این برنامه های هنری که عمدتاً در شهرهای وین و گراتس انجام پذیرفته، مورد توجه خاص جامعه ایرانیان مقیم قرار گرفته است.

برگزاری هفته های فرهنگی

این برنامه فرهنگی که از سال 1373 تاکنون ادامه داشته مورد توجه هزاران نفر از مردم کشور اتریش و ایرانیان مقیم قرار گرفته است. هفته های فرهنگی شامل نمایش صنایع دستی، لباس های محلی، تابلوهای نقاشی، مصنوعات ایرانی، غرفه های کتاب و عکس بوده و یکی از جذابترین مراسم فرهنگی در بین کشورهای جهان است و خود موجب گسترش مبادلات فرهنگی بین المللی است و معمولاً به مدت 5 روز در سالن

هاي رسمي هنري شهر به نمايش درمي آمده است. در اين ميان مي توان به هفته فرهنگي در دانشگاه وين اشاره نمود.

جشنواره فيلم هاي ايراني

اين جشنواره با حمايت رايزني فرهنگي از مؤسسات فيلم ايراني و با مشاركت مؤسسات اتريشي انجام پذيرفته است. تاکنون چهار جشنواره فيلمهاي ايراني در سالهاي 71-72-77-78 در کشور اتریش به معرض نمايش قرار داده شده است که موجب آشنائي اتحاديه و موسسه هاي فيلم سازي و ديگر علاقمندان هنر فيلم و سينما را فراهم داشته است.

نمايشگاه بين المللي عروسكي

در سال 1374 رايزني فرهنگي در جشنواره لباس هاي محلي زنان که در نمايشگاه بين المللي عروسكي برگزار شده بود شرکت نمود. در اين نمايشگاه انواع لباس هاي محلي ايرانيان به معرض ديد قرار گرفت که مورد استقبال بازديد کنندگان واقع شد.

موسيقي

برگزاري کنسرت ارکست سمفونيك ايران در اتریش

در سال 1379 گروه کنسرت ارکستر سمفونيك ايران با همکاري رايزني فرهنگي، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي و مرکز فرهنگي سنکت پولتن اتریش توانست برنامه بسيار موفقي را در اتریش به مرحله اجراء در آورد. اين گروه 50 نفری توانستند با

اجرای قطعاتی از آثار بتهون، باخ و دیگر
آهنگسازان معروف اروپایی، به

رهبری آقای نادر مشایخی تحسین
بسیاری از اثری‌ها را
برانگیزند. اجرای این آثار بازتاب
گسترده‌ای در جراید و رادیو و
تلویزیون کشور اتریش به دنبال
داشت.

کنسرت ارکست سمفونیک ایران

کنسرت گروه ضرب دختران هنرستان
موسیقی ایران

یک گروه از دختران هنرستان موسیقی ایران
در سال 79 با همکاری اداره کل موسیقی
ایران، مرکز هنری سنکت پولتن اتریش و
مساعدت رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی
ایران قطعاتی از آهنگ‌های ضربی ایرانی
را به اجراء در آوردند. این گروه در
شهرهای سنکت پولتن و وین به اجرای
برنامه پرداختند.

موزه

تبادل اطلاعات و تجربیات موزه‌ای از
دیر هنگام بین رایزنی فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران و اداره موزه
های اتریش در قالب انجام اقدامات تبادل
آثار موزه‌ای برقرار بود. این تلاش
توانست پس از ده سال در سال 1380 به
ثمر برسد و 200 قطعه از میراث
فرهنگی کشور که متعلق به دوران قبل
از اسلام بود در موزه‌های معروف وین
به نمایش درآید.

این امر که با تأیید هیئت دولت به نتیجه رسید توانست آثار فراوانی در ایجاد تبادلات فرهنگی بین ایران و اتریش و پس از آن با سایر مناطق اروپا بر جای بگذارد. این نمایشگاه با نام «7000 سال تاریخ و هنر ایران» در شهر وین گشایش یافت و پس از آن در کشورهای ایتالیا و آلمان به نمایش درآمد و انعکاس وسیعی در منطقه اروپا از خود بر جای نهاد.

7000 سال تاریخ و هنر ایران

کنگره مولانا محمد جلال الدین رومی

رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، به منظور معرفی مشاهیر ادب و هنر ایرانی علاقمند است همایش هایی را جهت آشنایی فرهیختگان جامعه اتریش برگزار نماید. چهره هایی چون حافظ، فردوسی، مولانا در دستور این برنامه قرار دارند که طبق برنامه های تدوین یافته اولین کنگره بنام مولانا محمد جلال الدین رومی، با حضور چهره های فرهنگی اروپا چون خانم «آنماری شیمیل»⁴⁰ در آبان ماه سال 1380 برگزار گردید.

اجلاس های گفتگویی بین ادیان

اولین گفتگوهای مقدماتی گفتمان ادیان از سال 1371 با حضور چندین شخصیت دینی در اجلاس گفتگوهای اسلامی مسیحی در وین آغاز گردید. مؤسسه الهی مذهبی «سنکت گابریل»⁴¹ از سال ها پیش، پروژه گفتگویی با جهان اسلام را در قالب

«گفتگوهاي وين» آغاز کرده بود که با علاقمندي طرفين اين گفتگو در شاخه اي به گفتگوهاي ايراني-اتريشي تبديل يافت. اولين گروه در سال 1373 از اين مؤسسه جهت گفتگوهاي مقدماتي به تهران سفر نمود که در قالب يك گفتگوي مقدماتي اسلامي مسيحي توانست «پروژه عدالت از ديدگاه اسلام و مسيحيت» را در دستور گفتگوهاي طرفين قرار دهد. اولين گفتگوي رسمي در سال 1374 در تهران و دومين گفتگو در سال 1378 در وين برگزار گرديد که گروهي از انديشمندان مسلمان و مسيحي به گفتگو پرداختند. گزارش علمي اين اجلاس ها در تهران و وين به زبان هاي فارسي و آلماني انتشار يافته است همچنين در قالب اين ارتباطات ديني «کاردینال شونبورن⁴²»، کاردینال وين به تهران سفر نمود و همواره طی ده سال گذشته اين ارتباطات بيناديني بين طرفين برقرار بوده است.

-
- Wittelsbach¹
Johann Bernhard Fischer von Erlach²
Theyenotte³
Chardin⁴
Sanson⁵
Kless Heim⁶
Schönbrunn⁷
Garten Palast⁸
Belvedere⁹
Lukas von Hildebrandt¹⁰
Karlskirche¹¹
Deutsch Altenburg¹²
Carnuntum¹³
P. Bedik¹⁴
Von Meninski¹⁵
Antologia Persia¹⁶
Von Stürmer¹⁷
Bernhard von Jenisch¹⁸

Barons Reviezky	19
Jacob Wallenburg	20
Dobiancci	21
Josef von Hammer Purgstall	22
Goethe	23
Rosenzweig Schwannau	24
Friedrich Spiegel	25
Wilhelm Geiger	26
Erlangen	27
Ernest Kuhn	28
Konsular Akademie	29
Vienna Oriental Journal	30
Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlands	31
Österreichische Monatsschrift für den Orient	32
Dr. Platner	33
J.A.Vullers	34
Johann Strauss	35
Gottfried von Einem	36
Rabchevitch	37
Iran Information	38
Uto von. Melzer	39
Annemarie Schimmel	40
St. Gabriel	41
Kardinal Schönborn	42